

Familjen Hammarberg seglade runt jorden i fyra strapatsrika år

Vi blev sjösjuka och bestulna – men vi ångrar aldrig vår resa!

Världsomseglingen tog familjen Hammarberg till fantastiska platser världen över. Här på Västmannaöarna, utanför Island, augusti 2014.

De har besökt 70 länder och barnen har tillbringat mer än halva sina liv till havs. Nu har Linda och Ludvig Hammarberg återvänt till Sverige med barnen Lovis och Otto, och livet ombord på en trång båt har gjort familjen mer sammansvetsad än någonsin.

Text:
THERÉSE WEBER CEDERGREN
Bild: LINDA HAMMARBERG

Vågorna slår mot kajkanten och ett lätt regn faller över de förtöjda båtarna i Västra hamnen i Malmö. På en vacker tvåmastare bor familjen Hammarberg, som för några månader sedan kom hem från en fyra år lång resa runt jorden. En strapatsrik världsomsegling som satt familjen på prov.

– Visst har det varit påfrestande men det har varit värt allt, försäkrar Linda, 41.

Hon fäller upp luckan på däck. En tvåa på femton kvadratmeter som utnyttjas från golv till tak är en bra jämförelse, menar maken Ludvig, 39. Nedanför trappen finns ett kök på knappt en kva-

dratmeter med spis och ett litet kylskåp. Mittemot finns en mysig liten koj. Där sover 8-åriga dottern Lovis. En meter längre fram står ett stort bord. Runt det har familjen tillbringat mycket tid tillsammans, medan båten tagit dem fram över världens hav.

Passar inte alla

Båten Mary af Rövarhamn är en 40-fots så kallad stålcatch, utrustad med allt från solpaneler och vindkraftverk till toalett, vattenburen värme, gasolspis och ugn. Väggarna är klädda med skåp där familjen förvarar pussel, pärlplattor, böcker och spel. Rörelseutrymmet är inte mycket att skryta

med. Men trots trångboddheten har familjebråken inte varit många. Om lillebror Otto, 6, ville vara i fred kunde han gå fram under fören till sin koj, och Linda och Ludvig sov under akterdäck.

– För oss har det aldrig varit ett problem att leva på en liten yta. Vi är väldigt samspelade, men jag tror inte att denna livsstil passar alla. Man måste känna sig trygg och inte vara orolig av sig, och ge varandra utrymme och visa respekt, säger Linda.

– Man lever så nära varandra och är helt beroende av att förstå varandras behov och känslor. Det har självklart svetsat oss samman. Har man ett äktenskap som klarar

detta så klarar det allt, inflikar Ludvig medan Linda nickar instämmande.

Familjen hade tänkt vara ute i tre år, men resan förlängdes snart med ytterligare ett år.

– Det finns så mycket spännande att se och uppleva. Jorden är stor när man färdas i promenadtakt. Vi har tillbringat mer än en fjärdedel av tiden till havs, berättar Linda.

Hon har alltid tyckt om att resa, och Ludvig började segla redan som barn. Så när de båda möttes för 18 år sedan dröjde det inte länge innan den gemensamma drömmen tog form. De köpte båten och började spara pengar

Här seglade familjen

Europa & västra Afrika

– höst 2010

Karibien

– vår 2011

Polynesien

– sommar och höst 2011

Australien & Nya Zeeland

– våren 2012

Melanesien

– sommar 2012

Sydostasien

– höst och vinter 2012

Indiska oceanen

– vår & sommar 2013

Södra Afrika

– höst 2013

Sydatlanten & Sydamerika

– vinter 2013

Karibien & USA

– vår 2014

Kanada, Grönland & Island

– sommar 2014

”Vi hade en unik tid tillsammans och gjorde saker som man aldrig gör annars”

mind. Men sedan brukade ett slags harmoni infinna sig som vi aldrig upplevt på land. Barnen behövde nog den här tiden för att smälta alla intryck. De upplevde så mycket nytt. Ju längre tid vi seglade i ett sträck, desto mer tyckte barnen om det, trots att det varken fanns internet eller tv. Det fanns inga måsten, utan dagen var blank och vi skulle fylla den med något roligt. Vi hade en unik tid tillsammans och gjorde saker som man aldrig gör annars. Det kunde vara att bygga med lego i fem timmar eller att skapa en docka av olika material, säger Linda.

– Vi har tillbringat varje vaken stund med barnen under fyra år. Det är oerhört lyxigt att ha fått göra det, säger Ludvig.

Har levt billigt

Varje förmiddag undervisade Linda Lovis, men lillebror Otto snapade upp ett och annat även han – så som småsyskon gör. Barnen har också lärt sig mycket av att ha levt mer än halva sitt liv till havs. De pratar engelska och har besökt närmare 70 länder och öriken, träffat olika kulturer och fått unika naturupplevelser.

Tvåhundrausen kronor per år är vad familjen spenderat, där två tredjedelar gått till underhåll av båten. Pengarna fick de ihop genom att jobba hårt; efter elva års

Resan har gett många roliga minnen och svepsat samman familjen. Labradorhalvön, Kanada juli 2014.

sparande hade de tillräckligt på kontot. Det gjorde att de hade råd att resa i fyra år.

– Vi har levt väldigt billigt, fiskat vår egen fisk och lagat all mat ombord. Men vi har ändå gjort det vi velat göra och har sparat pengar genom att leva som lokalbefolkningen, åka lokalbussen, handla mat på den lokala marknaden. Var vi på ett ställe där det fanns mycket hummer åt vi mycket av det, berättar Ludvig.

Även hygienrutinerna fungerade trots att de inte har någon dusch ombord. De tvättade sig ofta i havet, i varma källor eller vattenfall. Svårigheter som de har stött på har mest handlat om båten.

– Det har varit tillfällen när det har känts jobbigt och hopplöst. Jag har närmast brutit ihop några gånger, när motorn gått sönder när man ska gå i hamn och man riskerar att krascha mot klipporna, eller att det är ett oväder. Om något går sönder när man är till havs kan situationen förändras från att vara lugn och kontrollerad till att bli en katastrof om man inte gör något åt det, berättar Linda.

När till exempel båtens självstyrning gick sönder fick en av dem stå vid rodet dygnet runt. Då blev det inte mycket tid över till att sova, laga mat och ta hand om både barn och båt. Linda berättar att hon ibland blev lynnig av för lite sömn. Men hon glömde allt det jobbiga när hon fick uppleva spännande saker.

– Vi har sett så många storslagna platser, och mött djur och kulturer som vi inte visste fanns, säger Linda och ser drömsk ut.

Nya vänner

Det längsta de stannat i ett land var i Australien och Sydafrika där de var i tre månader. Ibland har de haft besök av andra familjer på båten, och då kan de ha varit åtta personer som bott ombord. Även barnens morfar och deras farföräldrar och Lindas syster har kommit och hälsat på under resan. Den största påfrestningen för hälsan har nog varit när det gungat på havet.

Forts på nästa sida

Bad i Los Roques utanför
Venezuela, mars 2011.

Nu är utmaningen att leva vardagsliv hemma i Malmö

Forts från föregående sida

– När vi seglade i motvind hände det att barnen blev sjösjuka, berättar Ludvig medan han ler mot sin dotter.

– Jag gillar inte att må illa, men det har varit roligt att klättra, vandra och simma, säger Lovis.

Lovis berättar att hon fick många nya vänner under resan och om hur de umgicks med barn i andra seglarfamiljer. När de träffade en annan båt på havet kastade de över nybakade kakor och bullar till varandra. Det är ett minne som även Otto har ritat en teckning av i sin dagbok från resan. Han har även förevigat sig själv i en varm källa bredvid ett isberg på Grönland. Även Lovis har en dagbok från resan.

– Det är de roliga minnena man minns mest, de jobbiga förträngerman, säger Linda.

Blixten slog till exempel ner i masten. Båten blev mitt i natten pådriven av ett mindre passagarfartyg och de körde på ett korallrev. De har även hamnat i hotfulla situationer där de känt sig

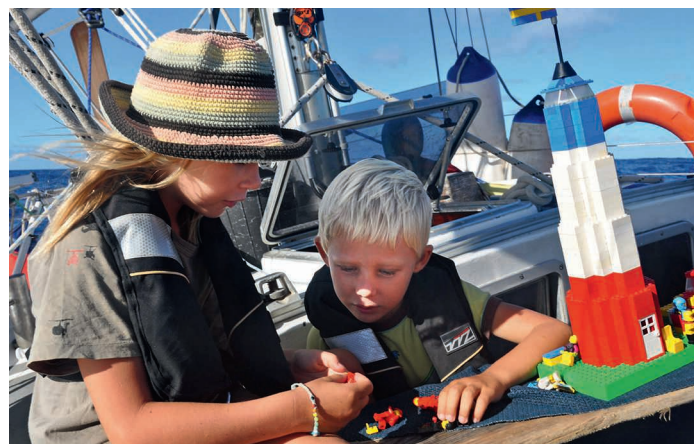
hjämlösa. I ett land blev de bestulna på motorn när de lämnat in den till mekanikern, och det blev en otäck stämning när Ludvig försökte ta tillbaka den. De har varit i områden där det finns malaria, men skyddat sig mot mygg genom att bära heltäckande kläder.

– Vi ankrade en bit ut, och var bara i land på dagarna för att undvika myggen. Vi var medvetna om risker och hade en satellittelefon som vi kunde ringa en läkare med dygnet runt och vi hade ett välförsett skeppsapotek ombord, förklarar Linda och snyter näsan på Lovis.

– Vi har ju lite förkylningar att ta igen. De har inte varit sjuka på fyra år så nu har de inget immunförsvar.

Vill bestiga Kebnekaise

De kom hem i augusti för att pengarna tog slut och för att de vill att barnen ska gå i skola på ett ställe. Nu ska de flytta i land för att få mer utrymme, så barnen kan ha kompisar hemma utan att det blir

Lovis och Otto hade inga problem med att fylla tiden ombord.
Här bygger de lego, någonstans på Indiska oceanen, maj 2013.

kaos. Ludvig längtar efter en diskmaskin. Linda efter att sträcka ut sig åt alla håll utan att slå i någonting.

– Fortsätta segla kommer vi att göra, men också göra andra saker, som att bestiga Kebnekaise eller åka skidor, för våra barn har aldrig stått på skidor eller skridskor.

Tills familjen hittat en permanent bostad ska de fortsätta bo ombord på båten. Båda barnen går i skola i Västra hamnen och Ludvig arbetar som teknikkonsult efter fyra års tjänstledighet. Linda frilansar som skribent och webbspecialist. Utmaningen blir att gå från äventyret till havs till ett vardagsliv. Vissa upplevelser kommer de aldrig att glömma, som de simmande valarna bredvid

båten på Madagaskar, eller när de tittade ner i en eldsprutande vulkan. Marquesasöarna i Söderhavet var fantastiska, liksom undervattenslivet i Indonesien, minns Linda.

– På ett sätt är det vemodigt att komma hem. Nu ska vi splittras efter att ha varit tillsammans varje dag i fyra år. Det gäller att skapa en bra och hållbar vardag här och nu och fortsätta prioritera att vara tillsammans.

Fotnot: Den som vill läsa mer om familjen Hammarbergs vardag ombord på segelbåten Mary af Rövarhamn ska besöka www.symary.com, som flera år på raken utsetts till Sveriges bästa reseblogg. ■